

3. oldal
✱ vakációs farsangolás a Pro Székelyhíd Egyesület jóvoltából

5. oldal
✱ a écaussinnes-i (Belgium) küldöttség látogatása során megkötötték az új testvérvárosi egyezményt

8. oldal
✱ januártól már Székelyhídon is működik a házibeteg-gondozás

Húszéves az RMDSZ

🌀 Kettős ünnep a Magyar Kultúra Napján Székelyhídon

✱ Székelyhídon a művelődési házban ünnepelték a Magyar Kultúra Napját és a székelyhídi körzeti RMDSZ megalakulásának húszéves évfordulóját.

„Ott, ahol zúg az a négy folyó,
Ott, ahol szenvedni jó,
Ott, ahol kiömlött annyi drága vér
Egy ezredévről mond mesét a szél” – énekelte nyitóakkordként a Székelyhídi Férfikórus.

Béres Csaba polgármester ünnepi köszöntő beszédében felelevenítette az 1989-es eseményeket, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség megalakulását, célkitűzéseit.

„Romániában mi, magyarok döntünk, azokról a kérdésekről amelyek bennünket érintenek, mi magyarok döntünk az oktatáspolitikai kérdésekről, mi döntünk regionális fejlesztésekről és mi magyarok döntünk unokáink jövőjéről” – mondta a polgármester, majd megemléített néhány megvalósítást, amely a székelyhídi közösséget és a hozzátartozó településeket érintette.

Pető Csilla képviselőasszony beszédében magyarságunk, a magyar kultúra megmaradásának fontosságát hangsúlyozta, említve nagyjainkat, akiknek méltó utódai kell hogy legyünk, védve azt a szellemi és anyagi örökséget, amelyet reánk testáltak.

Gavrucza Tibor megyei tanácsos, református lelkész eképpen szólt az egybegyűltekhez: „A legfiatalabb ünnepünk, a Magyar Kultúra Napja finn példát követve született meg, ahol a nemzeti eposz, a *Kalevala* 1835. február 28-i megjelenése szolgált az ünnep alapjául. Mi Biharban tíz éve emlékezünk meg a *Himnusz* befejezéséről, amely alatt ez áll: Szatmár-
cseke, 1823. január 22. Legyünk büszkéek arra, hogy úgy nemzeti imádságunk, a *Himnusz*, mint irodalmi nyelvünk (Érsemjén, Kazinczy révén) az Érmelléken született.”
A következőkben Illyés Gyula *A Himnusz varázsa* című munkáját idézte, majd felhívta a figyelmet arra, hogy ennek a „török átokkal” vert népnek mekkora kincse a *Himnusz* és a nemzeti színek, amelyek ugyanazt jelentik Ausztráliában, az amerikai 1956-osok között, Dél-Afrikában, Kárpátalján, Délvidéken, Felvidéken, Székelyföldön, Partiumban és remélhetőleg a Trianontól zsurgított pici anyaországban is.
„Amire mi magyarok még nagyon büszkéek lehetünk – talán ellensúlyozza sok-sok istenkáromlásunkat –, hogy nemzeti imádságunk csak nekünk van, ami kapocs lehet, hogy átölelje ezt a közösséget, ezt a sokat szenvedett és keveset tanult népet” – mondta Gavrucza Tibor.
Az ünnepi beszédeket követően Pető Csilla képviselőasszony, Béres Csaba polgármester és Csuka József alpolgármester díszoklevelet adtak át.

Oklevélátadók (előtérben) és díjazottak: elismerték azokat, akik az elmúlt 20 évben önzellenül tevékenykedtek az érdekvédelmi szövetségben

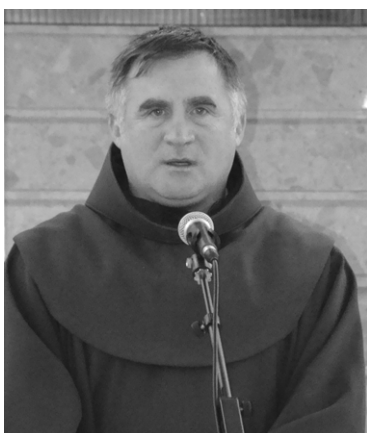
A rendezvénysorozatot a Szülőföld Alap támogatta.

„Be kell engedni azokat, akik kopogtatnak”

✱ Egy éve működik Székelyhíd központjában a Bőjte Csaba Ferenc-rendi szerzetes (képünkön) által vezetett **Dévai Szent Ferenc Alapítvány** jelenleg 44 gyermeket befogadó napközije.

Ez alkalomból beszélgettük el **Galamb Erzsébet**tal, az alapítvány székelyhídi csoportjának vezetőjével a napközi eddigi tevékenységéről, az intézményben található gyerekekről, a helybéliek által nyújtott sok-sok segítségről, a szolgálat derűs pillanatairól és árnyoldalairól.

3. oldal

II. Érmelléki Farsangi Bál

🌀 Jó hangulatú ünnepség a kulturális miniszterrel

✱ Találós kérdés: sok-sok vidám ember a székelyhídi múzeumban, Románia történetesen magyar nemzetiségű kulturális minisztere, Bőjte Csaba és a kolozsvári magyar konzul jelenlétében profi táncosok, táncsoportok káprázató mozgásait nézi, a humoristák megnevetető poénjain röhög, örökzöld operettárszleteket hall, a helyi képző-

művészek által felajánlott alkotásokra való jótékonyági célú árverésen licitál az árva gyerekek javára, tombolasorsoláson vesz részt, mindezt finom ételek és híres érmelléki borok társaságában, MI AZ?

Eltalálták. A megoldás csakis a II. Érmelléki farsangi bál!

4. oldal

🌀 Folytatás a 2. oldalon

Érmellék színei Budapesten

Gavrucza Tibor-akvarellkiállítás

„Miért csengessem apró dalok
csengőjét,
vagy miért mondjak nagyképű
szavakat,
Amikor az Igazság és Szépség
oly egyszerű?”

Számadó Ernő: *Preludium* (részlet)

* Január 12-én Budapesten a Magyarok Háza Csontváry termében nyílt meg Gavrucza Tibor *Az Érmellék színei* című, 28 darab akvarellfestményből álló kiállítása. Az esemény célja Számadó Ernő szülővárosával megismertetni az az Érmellék, melynek költője lett az innen elszármazott, s ahol ma örök nyughelye található. A kiállítás címe minden bizonnyal sokáig fogalmazódott az alkotóban, de ahogy arról az Érkeserűben, Számadó tiszteletére meg-

rendezett szavalóversenyen beszélt alig néhány hete: „az Érmellék mindig a maga változatos és szín pompás valójával örvendezteti meg azt, aki fel akarja fedezni”, s az alkotónak ez – a képeket elnézve – sikerült.

A megnyitón, melyre szépszámu közönség gyűlt össze, először Megyvid Endre művészeti igazgató köszöntése hangzott el, majd Gryllus Dániel citarán kísért éneket adott elő, melyet Halmos Béla népzene kutató adjunktus két éneke követett. A jelenlévő művészek a kiállító régi barátai voltak jelen, s a zenén kívül felidéztek az együtt töltött pillanatokat és emlékeket is. Számadó Ernő két versével Szikli Kincső és Csongor ismertették meg a jelenlévőket, majd Mihály Gábor székelyhídi születésű szobrászművész mondott laudációt.

A kiállítás megnyitója a Magyarok Házában

Az eseményt megtisztelték jelenlétükkel Bradács Aliz megyei tanácsos, Béres Csaba polgármester, Csuka József alpolgármester valamint Aszalós Tímea tanár Székelyhídról, akik fris-

sen sült pogácsát is szállítottak a magyar fővárosba, kísérőnek az érmelléki nedük mellé.

A kiállítás során a mintegy 90 jelenlévő megismerkedhetett a Garasos-

hidas képeslappal és Számadó Ernő *Fenyőfa a lápon* című kötetével is, melyet szintén Gavrucza Tibor akvarelljei díszítenek.

Cseh Tímea

Fotó: Major Lajos

Két szoknya + egy nadrág = operettvarázs

A Magyar Kultúra Napja jegyében a Székelyhídi Művelődési Házban felejthetetlen operettelőadást is élvezhettek az érdeklődők. A budapesti 2 szoknya 1 nadrág társulat művészeinek (Plasztán Andrea, Várkonyi Andrea Czako Ádám) előadásában musical-, illetve operett részletek hangzottak el a közönség nem kis örömeire. Többek között az Egy szoknya egy nadrág, a Rómeó és Júlia, a Mágnes Miska és a Csárdáskirálynő dalai vastapsra ösztönözték a publikumot.

Fotó: Major Lajos

Húszéves az RMDSZ

Folytatás az 1. oldalról

Mindazok a személyek tevékenységét ismerték el így, akik az elmúlt 20 évben önzetlenül tevékenykedtek az RMDSZ önkéntes „katonáiként”, munkálkodva így kultúránkért, magyarságunkért, megmaradásunkért. Az RMDSZ 20. születésnapjára felcsendültek a Szózat dallamai, amelyet a kitüntetettek a mintegy négyszázfős nézőközönséggel együtt énekeltek, majd ezt követően Szabó József tolmácsolásában elhangzott Kölcsey *Himnusza*.

Kellemes, méltóságteljes estének lehettünk részesei a Magyar Kultúra Napján Székelyhídon, a közel háromórás ünnepi gála és az operetttel teljes feltöltődést nyújtott a közönség számára.

Barátságkupa: sakkverseny immár hatodszor az Érmelléken

* Hatodszorra ültek az érmelléki sakkzók a táblák mellé január 30-án, szombaton lezajlott **Érmelléki Barátságkupán**. A megmérettetésen hét település nyolc csapata képviseltette magát: Álmosd, Bagamér, Biharfélegyháza, Biharódszeg, Érsemjén, Szentjobb, valamint Székelyhíd két csapata. A rendezvénynek ezúttal a székelyhídi múzeum épülete adott otthont, az esemény főszervezője Blidár Katalin volt.

Adorján Csaba álmosdi testnevelés tanár, valamint jelen esetben pontozóbíró üdvözölte az összegyűlteket, majd átadta a szót Béres Csaba polgármesternek, aki örömet fejezte ki, hogy Székelyhíd bekerülhetett egy ilyen körforgásba, valamint néhány szóban bemutatta városunkat a vendégeknek.

A verseny kezdete előtt a vendéglátók néhány finom falattal és forralt borral kínálták a versenyzőket, akik ezután teljes lendülettel vetették bele magukat a játékba.

Összesen 39 versenyző mérte össze sakk tudását, hét, egyenként 25 percig tartó körben, melynek végeredményeként az első helyen **Székelyhíd egyes számú csapata** diadalmaszkodott 22,5 ponttal, **Hasznosi Lóránd, Gardó Ferencz, Forró Mózes, Todoszi László** összeállításban. Második helyen az **álmosdi sakkozók** végzett 18,5 ponttal, és tőlük alig lemaradva, 18 ponttal lett bronzérmes **Bihardiódszeg csapata**. A csapatok helyezései után külön dicséretben részesült **Gardó Ferencz**, aki mindegyik ellenfelét legyűrve a Barátságkupa legjobb játékosa lett.

Az okleveleket és díjakat Adorján Csaba és Béres Csaba osztotta ki, mindenkinek megköszönve a részvételt, és elmondva, hogy legközelebb Érsemjénben rendezik meg az eseményt idén ősszel. A díjkiosztó után egy kellemes ebéddel zárult a program.

Cseh Tímea

Szemtől szemben küzdenek a világos és sötét bábukat irányító „hadvezérek”

Fotó: szerző felvétele

„Be kell engedni a kopogatókat”

☞ **Beszélgetés Galamb Erzsébettel, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány székelyhídi csoportjának vezetőjével**

– **Mikor alakult és hol működik a napközi?**

– Ez pontosan 2009. január 23-án alakult 22 gyerekekkel és szép lassan gyűltünk, egyszer-egyszer elfogytunk (pár gyereket el kellett vinni bizonyos otthonokba, mert a körülmény, a szülők, a hozzáállás, alkoholizmus... és akkor úgy láttuk – a szülők is –, hogy a gyerekeknek jobb helye van az otthonokban). A napközi a Petőfi Sándor u. 1. szám alatt található – központi iskola, a parkkal, a polgármesteri hivattal szemben.

– **Milyen gyerekekre terjed ki a tevékenységük?**

– Sokan azt gondolják, hogy ez alapítvány, s akkor ide a legszegényebb gyerekek járhatnak... Nem csak a legszegényebbek, hanem lelki sérültek is (külsőleg látszólag megvan mindenük, lehet, hogy nem is a kenyér hiányzik, hanem a szeretet). Nem minden családba látunk bele, de ha a gyerekeket figyeljük, megnyílnak, és nekünk azokon a gyerekeken kell segíteni, akik hozzánk fordulnak. Csaba testvér azt mondta, hogy aki kopogtat, azt be kell engedni... Sokszor bejön egy gyerek, hogy ő ide szeretne jönni, én is úgy nézem, hogy ez a gyerek lehet nem idevaló, de hagyjuk... 1-2 nap múlva vagy eltűnik vagy megnyílik, engedi hogy hozzá közeledjünk egy kicsit. Van, mikor ez ölembe ülnek és mesélnek. Megkérdezzük miért jó itt, és azt mondják, hogy itt szeretet, kedvesség van, akkor már észrevesszük, hogy otthon valami nincs rendben.

– **Milyen tevékenységeket folytattak le tavaly?**

– Rengeteget mozgunk, nyüzsgünk, mint általában a gyerekek. Farsangi bál volt tavaly ilyenkor, itt a falon látszanak a képek, könnyű elmesélni... Nyári vakációk, évzárók, Szalontán különböző versenyek, vetélkedők, alkotótábor, főzőversenyek, az ünnepek alatt angyalkás csomagok, Mikulás, karácsonyfadíszítés, minden... épp úgy mint egy átlagos családi otthonban, mi is megtartjuk az ünnepeket, születésnapokat, névnapokat, ha egyéb nincs, akkor vidám énekekkel köszöntik a gyerekek egymást, de általában kialakul...

– **Hogyan viszonyul a lakosság az intézményhez? Támogatták az elmúlt egy évben a napközit?**

– Nem, érdekes módon csak az év utolsó napjaiban (lehet Karácsonykor egy kis szeretet az emberek szívében elindult). De nem azt kell mondjam, hogy egyáltalán senki sem támogatott, mert szinte a legegyszerűbb emberek jöttek hozzánk egy üveg lekvárral, egy tál fánkkal, tésztával, néhány kenyérral, egy necc krumplival, minimális dolgokat kaptam eddig. Petriben van a legközelebbi otthon, ahol a gyerekeket elhelyezzük, oda nagyon sok támogató érkezik Magyarországról. Több alkalommal hívtak engem is, hogy mikor vendégek vannak besegítsünk az ellátásba, bográcsfőzésbe, terítésbe, takarításba. Eljöttek megnézni a mi helyünket mikulás estéjén, és három hét múlva visszajöttek ruhával, étellel, csomagokkal. Megígérték, hogy figyelnek ránk, segítenek és a születésnapi ünnepségünkről szóló is filmből kitűnik, megköszönik nekünk, hogy azokat etetjük, neveljük, akikből Magyarországon is legkevésbé van, a magyar gyerekeket. Ez mindenkinek erőt ad, segítjük a gyerekeket, nevelgetjük őket. Három napot töltöttünk Déván egy fél-éves beszámolóra, Csaba testvér azt mondta, ha semmink nincs, de szeretet van a szívünkben, azt adjuk a gyerekeknek.

Így engedett el. Úgy gondolom, hogy itt Székelyhídon nem csak szeretet van, az adományok is megszorodtak ugrásszerűen, egy álomhatárt is túlléptek a Magyar Kultúra Napján a székelyhídi képzőművészet alkotásainak aukcióra bocsátásából és az eladott tombolából. Köszönjük mindazoknak, akik bármit is tesznek az alapítványért, működésért. Úgy gondolom, annak az összegnek – amit január 28-án a polgármester úr átadott nekünk – az átvételekor már mondtam, hogy a miénk lesz a legszebb beszámoló féleves beszámoló Déván. Így is lett, a kollégák nem irigykedtek, hanem inkább velünk örültek. Ez csodálatos érzés volt. Csaba testvér is azt mondta, hogy szabadon gazdálkodhatunk a pénzzel, saját belátásunkra bizza, hogyan osszuk a pénzt. Elmondtam egy-két dolgot, hogy mit szeretnénk belőle, pl. nincs mindegyik gyereknek tányérja, kanálja, meg húst szeretnék venni. Csaba testvér el is nevette magát, mert a hús a legkevésbé, ami jutott a gyerekeknek. Nem tudtunk az elmúlt egy évben sajtot adni a gyerekeknek, almát már kaptunk több alkalommal is. Tavaly mikuláskor volt narancsunk is, de az egyszer van egy évben. Csaba testvér figyelmeztetett, hogy a pénzt okosan használjuk ne pazaroljuk el, csak úgy módjával, mert lehet, hogy csak egy év múlva kapunk megint valamit, ha kapunk. Évközben több vállalkozótól kaptunk pénzbeli vagy ételkészítésmogatót, de magánemberektől is kapunk mindenfélét, lekvárt vagy kompotot. Több vállalkozó ígérte, hogy ad krumplit stb. Most hoztam Déváról szponzorpapírt, nyomtatványt, de aki szeretne, azzal segíthetne a legtöbbet, ha adójának 2%-át felajánlja az alapítványunknak.

– **Jelenleg hány gyerek van az alapítványnál?**

– 44 gyerek van, van aki szinte első perctől itt van. Egy kiscsoport és egy nagycsoport működik. El akartam indítani egy műsort, hogy lássanak, tudjanak rólunk. Mindamellelt, hogy szenvedünk, mert egy-egy gyereknek még a ceruza sem áll a kezében, de ők is gyerekek, nem tehetnek arról, hogy a szüleik kicsodák. Sokszor én is felmélgélődve megyek haza, hogy a szülők alkoholisták, cigarettáznak, nem törődnek a gyerekekkel, cigire jut, kenyerre nem jut pénz, vagy ha odaadom, akkor továbbadják, nem adják oda a gyerekeknek. Tisztelet a kivételnek, nem akarok senkit megbántani. Aztán alszom rá egyet, kifújom magam, és aztán másnap folytatom tovább, mert a gyerek azért nem hibás. Egyik gyerek sem tehet a múltjáról, a körülményekről, amiben él. Próbáljuk úgy nézni, hogy csak a gyereket nézzük, nem fontos az, hogy honnan jön vagy délután hová engedem haza, azt az időt, amit itt tölt velünk, azt szeretetben, kellemesen töltsse el.

– **Kik azok, akik segítenek Önnek?**

– Jelenleg két kollégánál van: Kajtor Erzsébet és Püsök Julika, nagyon sokat segítenek a gyerekeknek. Ezek a gyerekek úgy mennek másnap iskolába, hogy a házi feladatuk kész van. Tanulásra is jut idő, de rövid ez a pár óra, amit itt töltenek. Általában ezeknek a gyerekeknek lassabban megy a tanulás, de vannak olyan gyerekek, akik jól tanulnak. Mi együtt dolgozunk a tanítókkal, tanárokkal, ami feladatot az iskolában kap, csak azzal dolgozunk, mert nincs idő többre. A diákszövetségtől fiatalok is nagyon sokszor és sokat segítenek. Adományokat is gyűjtöttek nekünk: ételkészítéssel, kinőtt ruhákat. A iskola igazgatója is sokszor benéz hozzánk, jól esik, hogy eljönnek és elmondják, hogy csak így tovább.

– **A gyerekek milyen eredményeket értek el, mióta itt vannak?**

– Igen, nagyon sok okos gyerek van, Cser Istvánkát említeném, aki első perctől kezdve itt van, egy nagyon jó képességű gyerek, nagyon jól tanul. Az évzárói megbeszélésre Dévára úgy kell menjen, hogy megnézem az ellenőrzőjét a gyerekeknek, és abból már jól látszik, hogy hogyan változtak a gyerek jegyei, mennyit fejlődött, mi az, amin javítani kell.

– **Havonta mennyi pénzből tartja fent a napközit?**

– 20 gyerekre jut 400 lej. Ebből kell mindennap ételt készíteni úgy, hogy jól is lakjon a gyerek.

– **Önt mi készítette erre, hogy ez a tevékenységet elkezdje?**

– Mindig is szerettem a gyerekeket, már hat éve járok segélyeket osztani, a béltényéri otthonban önkéntesen segítettem sokat. Már nem is tudok elszakadni tőlük. Nagyon szeretem őket. MINDENKINEK KÖSZÖNÖM.

☞ **kérdezt: Aszalós Tímea**

A város vezetősége, látva az egyéves fáradtságos, áldozatos munkát, elhatározta, hogy az idei II. Ermelléki Farsangi bál képaucióból és tombolából, eladásaiából összegyűlt összeget felajánlja a Dévai Szent Ferenc Alapítvány székelyhídi csoportja napközis gyerekei részére.

Vakációs farsangolás Székelyhídon

* A Pro Székelyhíd Egyesület jóvoltából a kis- és nagyskolás székelyhídi gyerekek vakációs foglalkozáson vehettek részt február 1-5. között. A központi iskola egyik termében igazi mesebarlang várta az érdeklődőket, akik a farsangra készülődve saját jelmezt is készíthettek.

Galajda Judith egyesületi elnök, Jagos Helén magyartanár, Nagy Mária és Zlagnean Mária segítségével mindenkinek sikerült kedvenc mesehőse, vagy éppen állatkája bőrébe bújni.

A gyerekek nemcsak jelmezeket készítettek, de egy frappáns télűző előadással is készültek a zárónapra. Rövid monológokkal, érdekes jelenetekkel elűzték a telet és csalogatták a várvavárt tavaszt.

A rögtönzött farsangon érdekes és találgató jelmezekben jelentek meg a gyere-

rekek: volt virággal teli váza, Ludas Matyi a libájával, darázs, hóember, gomba, tavasztündér, rózsza, bohóc, cseresznye, cigánylány, hókirály, hótündér, gyilkos galóca, Jenő, a szerelő, repülő, takarítónő, katicabogár, pillangó és almafa is. A bemutatkozáskor mindenki találó, vicces verssel kedveskedett az összesereglett közönségnek és a zsűri tagjainak.

A közösen eltöltött hét alatt a gyerekek megismerkedtek, összebarátkoztak egymással, fejlesztették szépérzéküket, képességüket, kreativitásukat, vidáman, tanulva töltötték szabadidejüket.

A záróeseményről természetesen nem hiányozhatott a mosolygós farsangi óriásfánk sem, melyet minden résztvevő meleg tea kíséretében jóízűen fogyasztott. ☞

A gyerekek fantasztikus jelmezekkel kedveskedtek a közönségnek

II. Érmelléki Farsangi Bál

Q Jó hangulatú ünnepség Kelemen Hunor kulturális miniszterrel

Fotók: Major Lajos

Ianc Sebastian és Szilágyi Cynthia nyitotta a táncot

A házigazda, Meleg Vilmos színész (balra) és a meghívottak: Bőjte Csaba, Barabás János, Beres Csaba és Kelemen Hunor

* Január 23-án, szombaton rendezték meg a **II. Érmelléki farsangi bált** Székelyhídon a múzeum épületében.

A rendezvényt Béres Csaba polgármester úr nyitotta meg, aki elmondta: „A kezdetekkor sokan még nem hittek abban, hogy itt Székelyhídon, az Érmellék szívében egy ilyen színvona-

tavalyi első bál után immár hagyománnyá vált Székelyhídon ez a rendezvény.

A hivatalos megnyitót követően az est házigazdája, Meleg Vilmos színművész mutatta be a fellépő kulturális csoportokat, előadókat.

A II. Érmelléki farsangi bál nyitótáncát (standard és latintáncok) a Quasar sporttáncklub sikeres versenytáncos párosa, Ianc Sebastian és Szilágyi Cynthia mutatta be. A táncterem őket követték székelyhídi Tini Dance Center táncosai, a B 612 és a Kölyök Dance csapatai, akik a már tőlük megszokott profizmussal kápráztatták el az Érmellékről érkezett bálozó sokaságot.

A táncok után a humor vette át a főszerepet, az Open Stage (Székelylend) humorista duó poénjai próbára tették mindenki rekeszizmát.

A bál hivatalos nyitótáncát Pető Csilla képviselőasszony és Ianc Sebastian, valamint Béres Csaba polgármester és Szilágyi Cynthia táncolta.

Különleges élményt nyújtott Péter Csilla temesvári művésznő, aki operettrészleteket adott elő Pallagi Ildikó zenetanár kíséretével, majd pedig Fodor Sándor zenésszel duettet énekelve. Az est folyamán fellépett Baga Erzsébet fagottművész, valamint a Control Dance tánc csoport is. Produkcióikat vastapsal jutalmazta a báli sokaság, akik a táncteret birtokukba véve hajnalig ropták a táncot.

A II. Érmelléki Farsangi bál bálkirálynője címet Galajda Mária nyerte el, aki a tavalyi győztestől, Zatykó Máriától vehette át a vandorkoronát.

A bálon jótékony célú aukcióra és tombolasorsolásra is sor került. Az árverezésen székelyhídi

képzőművészek által felajánlott alkotásokra lehetett licitálni. **Az ebből befolyt összeget** – 2740 lejt és 50 eurót – a tombolán összegyűjtött összeggel együtt (2400 lejt és 10 euró), tehát **összesen 5140 lejt és 60 eurót a Dévai Szent Ferenc Alapítvány által működtetett székelyhídi csoportnak ajánlották fel a szervezők.**

A II. Érmelléki farsangi bál jó hangulatához a fellépő csoportok előadásain kívül természetesen hozzájárultak a felszolgált finom ételek és nem feledkezhetünk meg a méltán híres érmelléki borokról sem, melyek kellő mértékben fokozták a résztvevők hangulatát.

Ér hangja

Galajda Mária bálkirálynő

las rendezvényre vagyunk képesek. Ma már valóságosá vált, itt vagyunk másodízben is, mely bizonyítéka annak, hogy mindent meg lehet valósítani, csak kellőképpen akarni kell.”

Az est fővédnöke, Kelemen Hunor, Románia kulturális minisztere is köszöntötte a jelenlévőket. Beszédében hangsúlyozta magyar kulturális értékeink megőrzésének fontosságát, identitástudatunk megmaradását.

Bőjte Csaba ferences szerzetes, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány vezetője köszöntésében Isten áldását kérte és kellemes időtöltést kívánt minden résztvevőnek.

Barabás János, a Magyar Köztársaság kolozsvári konzulja örömet fejezte ki, hogy a

Az Open Stage (Székelylend) megnevetteti a közönséget

A jó hangulat sem maradt el, mindenki táncra perdült

20 éve testvérségben Écaussinnes-nel

☞ A belga város küldöttsége és városvezetésünk aláírta a felújított testvérvárosi egyezményt

* Héttagú küldöttség érkezett Székelyhídra településünk belga testvérvárosából, Écaussinnes-ből a testvérvárosi kapcsolat megkötésének húszéves évfordulója alkalmából – az egyezmény megerősítése, felújítása érdekében – a Magyar Kultúra Napja tiszteletére szervezett rendezvényekkel egyidőben.

Székelyhíd polgármestere, Béres Csaba köszöntőjében elmondta, hogy 1989 nyarán kevés székelyhídi tudott arról, hogy egy belgiumi település, Écaussinnes, Steffek Istvánnak köszönhetően „védőszárnyai” alá vette a

Beatrice Bulteau, Écaussinnes elöljárója a frissen aláírt megállapodással

Ceausescu-rezsim faluromboló terveinek kített települést. Kiemelte, hogy az 1989 decemberi eseményeket követően már 1990. január 20-án megérkezett Székelyhídra az első segélyszállítmány és 13 lelkes önkéntes, akik a szükségletek felmérése után további segélyszállítmányok összeállítását-szállítását szervezték meg. „Szívből jövő adományok voltak ezek, melyek önzetlenül, a legjobbkor jöttek” – hangsúlyozta. Az 1990. január 24-én megszületett kétoldali egyezmény alapján (mely Székelyhidat és a belgiumi Écaussinnes-t testvértelépüléssé nyilvánította) az elmúlt húsz év során nagyszámú közös, főként kulturális és sportrendezvényt valósított meg közösen a két település. Kölsönös látogatásokat szerveztek, melyek során belga fiatalok látogattak hozzánk, a székelyhídiak pedig Belgiumba. A városvezető szerint Écaussinnes-nek köszönhető, hogy Székelyhídnak – a magyarországi Létavértes mellett – olasz, francia, angol és német településekkel is sikerült testvérvárosi kapcsolatba lépnie. „Éljen Écaussinnes! Éljen Székelyhíd! Éljen a mi barátságunk!” – fejezte be köszöntőjét az elöljáró.

Ezután a vendéglátókat Daniel Delloy, Écaussinnes húsz évvel ezelőtti polgármestere köszöntötte. Értékelte a két település közötti együttműködés folyamatos voltát, amely bi-

A kellemest a hasznossal: az ünnepség mellett a két testvérváros képviselői a jövő prioritásait is megbeszélték

zonyítja, hogy „együtt tudunk járni a jövőt jelentő új utakon”.

Egyetértett vele a következő felszólaló, Rákóczi Lajos (1990-ben Székelyhíd elöljárója), aki úgy vélekedett a két évtizeddel ezelőtti helyzetről, hogy „akkor születtek nagy dolgok, ha bátrak voltak, akik mertek”. Az első kapcsolatok kiépítését, az első belga látogatást életre szóló élménynek nevezte.

A következőkben a két település nevében Beatrice Bulteau écaussinnes-i és Béres Csaba jelenlegi székelyhídi polgármester aláírták a fel-

újított testvérvárosi egyezményt. Emlékközlőkben részesültek a belga küldöttség tagjai és azok a székelyhídiak, akik a testvérvárosi kapcsolat megszületésének cselekvő részesei voltak. Végül a két fél képviselői városaik nevében emléktárgyakkal kedveskedtek egymásnak.

A küldöttség – özv. Bordás Irén tanárnő kíséretében – leróta kegyeletét a közelmúltban elhunyt, köztisztviselőnek örvendő Bordás Mihály tanár sírjánál is, aki Belga-Római Baráti Egyesület elnöke volt.

✂ÉR hangja

Erdélyi finomságok könyve

☞ Bemutatták a Bordás Mihály több évtizedes gyűjtőmunkája eredményeit tartalmazó kötetet

* Bordás Mihály *Erdélyi finomságok könyve* című munkáját mutatta be és méltatta Lakatos Péter parlamenti képviselő a január 24-i református templombeli ünnepi istentisztelet után. A bemutatónak szomorú jelleget kölcsönözött, hogy a szerző, a székely-csángó származású, de Székelyhidat választott szülőföldjének tartó Bordás Mihály tanár, a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum igazgatója, a Belga-Római Baráti Egyesület elnöke, a református egyházközség volt presbitere, a mindenki által tisztelt és becsült közéleti személyiség sajnos nem érthette meg könyvének megjelenését, néhány hónapja tragikus hirtelenséggel elhunyt.

Lakatos Péter laudációjában kiemelte, a konyhaművészet, az erdélyi szakácstudomány szervező és nemzeti kultúrájának őrizni, ápolni kell, hiszen ha Bordás Mihály könyvét kézbe vesszük, időbeli és térbeli utazást teszünk; orrunkban-szánkban érezzük a történelmi korok hagyományos erdélyi magyar, székely, román, szász, sváb stb. ételek illatát-zamatát.

A budapesti Scolar Könyvkiadónál megjelent könyv érdekességének számít, hogy nemcsak recepteket tartalmaz, ismeretterjesztő munkaként is olvashatjuk, hisz eligazít a sertés, a szarvasmarha és juh húsának felosztásában, a mértékegységek hozzávetőleges meghatáro-

zásában, a tűzrakás, a bográcsfőzés, a roston és nyáron sütés, de szó esik benne a pácolás fortélyairól, az étkekhez illő süteményekről, italokról is. E könyv segítségével gazdagíthatjuk a vasárnapi ebédek vagy a hétköznapi vacsorák választékát.

A szerzőről, egykori kollégájáról Holczmann Ilona tanárnő úgy emlékezett, hogy Bordás Mihályról családján, baráti körén, no meg az országjáró túrákon kalauzolt diákjain kívül kevesen tudták, hogy inyesmester, a hagyományos erdélyi konyhaművészet szerelmese volt. A katedrán pontos, szigorú és következetes volt, úgy önmagával, mint kollégáival és diákjaival szemben is.

A könyv kapcsán egy újabb vonással gazdagíthatjuk a róla örökölt képet. Inyesmesterként ebben a könyvben arra tanít, hogy az élet örömforszáit a kulináris élvezetekben is föl kell tudni lépni, tisztelni kell hagyományainkat és a közösséget, mely ránk hagyta az étkek élvezetének örökségét is. „Legyen hát örömmünkre az, hogy egy ilyen ember emlékét őrizhetjük és örvendjünk ennek a formailag és tartalmilag remekbeszabott könyvnek – melyből az alkotás-átadás folyamatának igaz öröme is, valamint az alkotó személyiségének derüje is egyformán sugárzik” – fejezte be gondolatmenetét Holczmann Ilona.

✂ÉR hangja

A kapcsolatok alapja a szeretet

☞ Ünnepi istentisztelet a magyar kultúra jegyében

* Ünnepi istentiszteletet tartottak vasárnap, január 24-én a magyar kultúra jegyében. Gavrucza Tibor tiszteletes úr elmélkedésében kifejtette: „A múltunk úgy tartozik hozzánk, mint a szüleink, a nagyszüleink, még akkor is, ha már nincsenek velünk. A békesség gyümölcsöt terem. Boldogok a békességcsinálók, mert itt csinálni kell a békességet. A békességcsinálást pedig tanulni kell és meg kell találni a békességforrást. Úgy kell beszélni magyarul, hogy az Isten nevének szánkban józse legyen. Mert nem engedhetjük meg magunknak, hogy be-szennyezzük nyelvünket és múltunkat.”

Az ünnepi istentiszteleten közreműködött a Búzavirág asszonykórus, Baga Erzsébet fagottművész, Péter Csilla temesvári művésznő pedig Pallagi Erzsébet zenetanárnő kíséretében csodálatos énekhangon egyházi énekeket adott elő. Rákóczi Lajos tanár elszavalta Kölcsey Ferenc *Himnusz* című költeményét, Mészáros Ibolya Wass Albert-költeményt szavalt, a székelyhídi református ifjúság verses-zenés összeállítással készült, valamint énekelt a református egyházi kórus és a Búzavirág népdalkör is.

Az istentiszteleten jelen volt Székelyhíd belga testvértelépülésének, Écaussinnes-nel helységünkben tartózkodó küldöttsége, valamint Béres Csaba polgármester és Csuka József alpolgármester is. Beatrice Bulteau, Écaussinnes polgármester-asszonya így szólott: „Meleg szívvel jöttünk a húszéves évfordulóra. Kaptunk sok-sok szeretetet és próbáltunk mi is adni. Az, hogy ez a kapcsolat 20 év alatt sem évvült el azt bizonyítja, hogy alapja a szeretet. Továbbra is Isten áldását kérjük munkatokra és kapcsolatunkra.” ✂

Élet a sportcsarnokban

☞ Középiskolás kézilabdában a székelyhídi fiúcsapat és a nagykágyai lánycsapat a legjobb

* Székelyhídnak nagy szüksége volt erre a sportcsarnokra, hisz nemcsak hogy minden héten, de szinte mindennap van valamilyen sportrendezvény benne. Remek helyet ad a tornaóráknak, a focimeccseknek, kézilabdázásnak, kosárlabdázásnak, asztalitenisznek (ping-pong), stafétázáshoz de még papírrepülő-verseny helyszínének is, amelyet a Petőfi-hetek keretén belül szerveztek meg.

Legutóbb, január 22-én ebben a sportcsarnokban rendezték meg a középiskolások körzeti kézilabda-bajnokságát, amelyen Székelyhíd, Érmihályfalva és Nagykágya középiskolások diákjai mérték össze tudásukat. Az első mérkőzésen a székelyhídi fiúk a nagykágyai líceum diákjaival mérköztek meg. A székelyhídi csapat fölényes győzelmet aratott, 45–21 arányban győzte le a nagykágyai együttest. Ezután a **székelyhídi líceum csapata** az érmihályfalvi csapattal játszott, akiket szintén nagy gólkülönbséggel (36–15) vertek, és ezzel **kívívták a továbbjutást a megyei bajnokságra**, amely Nagyváradon rendeznek március 20-án. A második helyért játszott szoros küzdelem után Nagykágya bizonyult jobbnak, bár csupán egygólos különbséggel győzte le Érmihályfalvát. Lánycsapata csak Székelyhídnak és Érmihályfalvának volt, így csak egy női mérkőzést láthattunk. Itt az **érmihályfalviak** bizonyultak jobbnak.

Most továbbra is folytatjuk az edzéseket, készülünk a megyei megmérettetésre, és reméljük a legjobbakat. ☞

A székelyhídi játékosok sokszor megzörgették a többi kézilabdacsapat hálóját

☞Fotó: Major Lajos

„Saját ikrem vagyok”

☞ Irodalmi Kreativitási Verseny – írd szabadon, amit akarsz

* Az idézet alapján, szabadon írd, amit akarsz – olvashatták a versenyzők az Irodalmi Kreativitási Versenyen, melyet január 26-án tartott meg a Székelyhídi Diáktanács. Ez a verseny már 15. alkalommal lett megrendezve az országban, mely a Maros Megyei Magyar Középiskolások Diákszervezete (MMKD) kezdeményezésére indult el még 1993-ban.

Azóta nagy sikernek örvend a verseny, egyre több romániai magyar diáktanács kapcsolódik be a szervezésbe, és tartja meg a helyi szakaszt, míg a megyei diáktanácsok a második fordulót rendezik. A mi esetünkben a Bihar Megyei Középiskolások Egyesületek Tanácsa (MAKET) látja el ezt a feladatot. Az országos szakaszt a Romániai Magyar Középiskolások Szövetsége

(MAKOSZ) és az MMKD szervezi, ahová a megyék legkreatívabb tanulói jutnak ki.

Az ideivel mi is már harmadjára szervezzük meg az IKV-t, nem kis sikerrel, ugyanis nőtt az érdeklődés tavalyhoz képest, tizennyolc ember vett részt a versenyen. Ez bizonyára annak köszönhető, hogy ez a verseny szabad, még annál is szabadabb. El szabad hagyni a termet, és mindenki ott alkot, ahol neki tetszik; így volt, aki a földön írt, más a folyosón vagy osztályban, de még olyan is volt két éve, aki a magnóliáfan dolgozta ki a tételket. Szabadon lehet választani a feladatok közül is, mivel a nyolc feladatból csak kettőt kell kidolgozni. Ha valaki úgy megy el a versenyre, hogy nem tudja, mi az a glossza vagy esszé, akkor nyugodtan kikérheti a szótárban, hisz nem az elméleti tudást nézik, hanem a kreativitást, az alkotást.

Most izgatottan várjuk az eredményt, hogy kik jutnak tovább a megyeire, és abban reménykedünk, hogy a mieinkben is van annyi kreativitás, hogy az országos szakaszon is képviselve legyen iskolánk.

☞ Major Lajos

Szédita avagy a Székelyhídi Diáktanács

* 2006 tavaszán a városkánk középiskolájában elindult valami. Egy akkor még körvonalazódó terv született meg Boros István és Hevesi Zoltán tanár urak fejében: éllesszük fel a diáktanácsot. Akkor kezdődött el minden egy nagygyűléssel, tisztségviselő-választással, programtervvel és új diáklappal, a *Diáklappal*. Akkor a diáktanács vezető szerepeit XI–XII-es diákok látták el, így nem sok idejük volt összetartani a zsenge szervezetet, melynek azóta is a Scola Nostra Egyesület biztosítja a jogi hátteret. Ez azt jelenti, hogy tanácsunk nincs hivatalosan bejegyezve civil szervezetek közé, hanem jogilag az egyesület szárnyai alatt működik, így nyílik lehetősége az anyagi források pályázati úton való elnyerésére. Elsőként olyan programokat szerveztünk, mint Mikulás buli, az első Sulimaraton (ami azóta hagyománnyá vált), Biharbártalan (amely nemzetközi versenynap volt) és még sorolhatnánk.

És jogos a kérdés: „No, de azóta?” A Szédita idén márciusban ünnepli 4. születésnapját. Az első, kezdő lépések óta már számtalan rendezvényen, tapasztalatszerzésen esett át, háta mögött tudva a saját szervezésű téli, havas rendezvényeket, retróbulikat, fotókiállításokat, hagyományteremtő programokat (Magyar Kultúra Napja, Sulimaraton), nyári vándortáborokat. Az elmúlt év novemberében besegített a Petőfi-hetek rendezvénysorozatban, ahol hasznos tapasztalatokat szerzett arról, hogy lehet két hétig minden napra valamilyen programot szervezni, úgy, hogy a tanítás se legyen felfüggesztve és a diákok érdeklődése is meglegyen a fáradság ellenére. Aztán focibajnokságot és Suli bulit is szervezett, majd résztvett a Magyar Kultúra Napja rendezvénysorozat szervezésében. Mivel jó a kapcsolat a diáktanács és az iskola vezetősége, tanárai közt, a programok nagy részét úgy mondó hárman, a Szédita, a Scola Nostra Egyesület és Petőfi Sándor Elméleti Líceum szervezik. Ez jó dolog, mivel elég ritka más diáktanácsoknál, hogy jól együtt tudnak működni a tanári karral. Ennek a triónak köszönhetik a diákok az iskolarádiót is, amely a *Rádió Aktív* névre hallgat és január 18-án szólalt meg először. Még kicsit kezdetleges, a vakációban szerelik be a hangszórókat az osztályokba, és a szerkesztők is bele kell jöjjenek a dologba, de már megvan és működik, sokak öröme.

A továbbiakban sem akarunk lustálkodni, sok tervünk van a második félére is. Mivel közeleg a pályázati kiírások időszaka, pályázatíró-képzést fogunk tartani. Aztán márciusban megünnepeljük a negyedik születésnapunkat, besegítünk a március 15-i műsorba, megszervezzük a Sulimaraton 4-et, a harmadik nyári Geocaching vándortáborot. De ezen kívül április elsejére is csinálunk valamit, de az még meglepetés, plusz lesz fotópályázat, szemétszedési akciók, biciklitúra, környezetvédelmi vetélkedő és ehhez hasonló érdekességek. Reméljük, lesznek támogatóink és mindez sikerül megvalósítanunk.

☞ Biró Orsolya

Szabadjára engedhették a fantáziájukat a diákok

Pár részlet az előzetes zsűrivélemény alapján jobbnak vélt alkotásokból:

„Egyszer volt, hol nem volt, volt egy király. Arról volt híres, különleges, szinte elérhetetlen dolgokat gyűjtött, ritka virágokat, tárgyakat. Ha valamit meg akart kaparintani, bármit képes volt feláldozni érte. Sok ember félt is ezért, mert nem tisztelte őt még az emberek életét sem. Feláldozta szolgálait egy sárkánykörömrért, kútba dobta unokahúgát a vízceppnyaklancért. Már mindent megszerzett a világon, csupán egy embert nem, akit soha senki sem látott, akinek senki nem tudja a nevét, aki soha, sehol sem járt.”

„Elmondása szerint az embereknek van nevük. Az övé Fruska. Kérdezte a nevem, de én nem tudtam róla, hogy

lenne ilyenem. Így hát kaptam egyet tőle, Manus. Nekem nem nagyon tetszett, de elfogadtam, mert úgy éreztem, hogy ettől a nőtől bármit el tudnék viselni.”

„Gyanús vagyok magamnak, de égek érted, akarlak; te irányítanád fejem, hogy a faladba beleverjem. Combod közt fülem zsiabd, Apró pontok nyomot hagytak S mily ékes ékszer lábodon karom; hajadon hajadon. Néha ez ártatlan kép elég, hogy szépítse e lét helyből távol ugró értelmét. Gyanús vagyok? Magamért.”

Szőlőművelés az Érmelléken

Hasznosi Sándor székelyhídi szőlősgazdával arról beszélgettünk, hogy a XXI. századi Székelyhídon milyen nehézségekkel jár a szőlőtermesztés.

– Mikor kapta vissza a szőlőterületet, amelyet a kommunizmusban elvettek Öntől?

– 1990-ben kaptam vissza a területet.

– Hol található és mekkora az a szőlőterület, amivel Ön most rendelkezik?

– Cservölgyön, egy hektár 20 ár, amiből 30 ár a testvérem tulajdona. Ez egy darabban van, közösen műveljük meg a szőlőt.

– Hol kapta vissza a területet?

– Pontosan ott kaptam vissza, ahol volt. Előtte volt egy kis part, az nem rombolták le a kom-

munizmus idején és pontosan azon a helyen kaptam vissza. Ez a terület, az édesapám szülei és az édesanyám szülei területe pont egymás mellett volt, és mind a két részről egybevetjük a mind a két részről a két parcellát.

– Ön szerint érdemes most szőlőtermesztéssel foglalkozni, megéri a befektetett munka?

– Ezt a munkát elsősorban szeretni kell, aki nem szereti, úgysem halad előre vele. Megérni megéri, csak rengeteg gond, probléma van, amivel szembekerül az ember a munkálatok, karbantartás során. Nálunk most a legnagyobb gondot a megőrzés jelenti. Éveken keresztül telepítettünk azt, jöttek és kihúzgálták, egy évig ott volt, aztán meg ellopták. Elviszik magát a kis fiatal tőkét is. Télen elviszik a drótot, betoncölöpöket is, tavasszal kihúzgálják a tőkét, nyáron viszik a termést. A tavalyi évben nagyon jól meg volt oldva a megőrzés a

rendőrség és a polgármesteri hivatal segítségével. Talán tavaly volt az egyik olyan esztendő, amiben a legjobban meg volt védve a szőlőhegy, egészen a betakarításig.

– Mennyi bort termel Ön egy évben?

– 20 hektolitert évente. Csak fehér bort. Az idén 30 hektoliter volt. Sok munka van vele, de van hálaistennek.

– Mit lehetne ön szerint tenni, hogy a hagyományos szőlőtermesztést megőrizzük, továbbadjuk?

– Elsősorban a biztonság az, ami nagyon fontos, ez sajnos Székelyhídon alig van. Ha lehet, székely valahova, találjam meg holnap, holnapután is. Azt nem lehet, amit a romák egy része művel. Vannak köztünk nagyon ügyes, dolgozó emberek, de vannak, akik direkt azért is... Nekem ott volt három diófám, nehogy levágta volna tőből, hanem egy

olyan 60–70 cm magasságban levágták. Egy fát nem lehet elültetni, mert ha egyik évben megmarad, másik évben biztos kivágják vagy valamilyen formában eltűnik, ha nem tudja kivenni, letöri.

– Hogyan értékeli a polgármesteri hivatal és a rendőrség erőfeszítéseit, amit a szőlőhegy őrzésért tett?

– Ezt a megoldást értékelem. Mint már mondtam, a termés mennyiségén is látszott, hogy őrizték. Már több alkalommal meg is köszöntük gyűléseken a munkát, aminek nagyon látszott az eredménye, a hegyen minden szőlősgazda meg volt elégedve. Csak úgy gondolom, hogy folytatni kellene, az őrséget ki kellene egész évre terjeszteni, nemcsak a betakarítás időszakában. Jó lenne, ha folyamatos tudna lenni a megőrzés.

✎ **kérdezt: Aszalós Tímea**

Mesevarázs Csokalyon

* A csokalyi IV. osztályban az év végen megrendeztük – a *Népmeséink* fejezet záróakordjaként – a **Benedek Elek** lányomában mesemondó, meseíró versenyt. A versenyhangulat mindenki nagy öröme elmaradt, hiszen ha a mesék világában járunk, mi vagyunk a királylányok, a legkisebb királyfiak, és minden akadályt legyőzünk, tudván, hogy a jó mindig elnyeri méltó jutalmát.

Ebből a varázsból szeretnénk egy szelencényit megosztani az olvasókkal, azzal a nem titkolt céllal, hogy felébresszük a mindannyiunkban ott bujkáló gyermeket.

✎ **Boros Ágota**

A lusta kismacskák

Volt egyszer két kismacska. Azoknak volt egy gazdájuk. Egyszer az embernek ellepték a házát az egerek, de a két macska csak lustálkodott.

Az ember mindent bevetett, hogy fogják az egeret, de csak lustálkodtak utána is. Az ember egyszer rájött, hogy miért nem fogják az egeret a macskák. Mert sokat adott nekik enni. Ezután az ember egyre kevesebbet kezdett nekik adni. A macskák észrevették, hogy kevesebbet kapnak enni. Ekkor az ember jó alkut ajánlott nekik, vagyis hogy öt egér után kapnak enni. De a macskák ezt nem tették, hanem az udvarra költöztek, de ott semmit nem ehtek, ezért visszamentek, és kezdték fogni az egereket.

Ha a macskák nem kezdik fogni az egereket, a mesém is tovább tartott volna.

✎ **Elek Barnabás**

A kiskutya vándorolni indul

Egyszer egy Blöki nevű kiskutya közölte az apjával:

– Apa, megyek világot látni!

– Menj csak nyugodtan, Blöki, és járj szerencsével – válaszolta az apja.

El is indult, de addigra már nagyon sok barátja lett. Miután az ősznek vége lett, a tél nagy viharokat hozott. Blöki és barátai láttak egy kuckót, és bementek. A kuckó tulajdonosa fáért volt, de hazatért, és meglátta Blököt, egy csirkét, egy kacsát, egy libát és egy macskát. Láttá, hogy fáznak szegények, és tüzet rakott. Estefelé pedig kialudt a tűz, és elaludt az ember, Blöki meg a barátai. Mire kisütött a nap, megköszönték az állatok – Blöki, Csip-Csip, a csirke, Háp-Háp, a kacsa, Gá-Gá, a liba és Mijáu, a macska – a szállást.

Utána megint vándorolni indultak. Egy vérszomjas róka a rucára, a csirkére és a libára pályázott. A róka nekiugrott a kacsának, Blöki meglátta, felkapott egy botot, rávágott a rókára. Az olyat csattant, hogy a vérszomjas rókából szelíd állat lett, mint egy kismacska. A kacsának nem lett semmi baja. Akkor megint elindult a csapat. Az emberek megtudták, hogy Blökinek a csapata tüntette el a rókát. Annyi pénzt adtak nekik, hogy királyok is lehettek volna.

Hazamentek és beköltöztek Blökinek a házába, és mai napig is ott élnek, ha meg nem haltak. Blöki a fiát is Blökinek nevezte el, és azóta a kutyák a királyok és mindig is azok lesznek. Ha nem így lenne, a mesém is végtelen lenne. Ha nem hiszitek el, járjatok utána!

✎ **Fejes Richard**

Végezték az első iskolai félév

✎ **A szerző felvételei**

Következik a jól megérdemelt vakáció Kőbölkúton

* Az iskolai év első felének végeztével január 29-én filmmaratont rendeztek a **kőbölkúti** általános iskolában. Az V–VIII. osztályosok számára szervezett programon vígjátékokat, mesefilmeket, kaland-, akció-, valamint történelmi és vallási témájú filmeket

vetítettek le (pl. *A nemzet aránya 1-2, Trója, Éjszaka a múzeumban, Madagaszkár* stb.).

A kisdíjakok végig fokozott figyelemmel követték nyomon a filmeket, melyek bár a kikapcsolódást és a kellemes szórakozást voltak hivatottak

biztosítani, tanulságot is levonhattak belőlük.

A fimvetítés után egy kérdéssorra válaszoltak a gyerekek, mely a megtekintett filmek tartalmából volt összeállítva. A nyertes ajándéka stílszerűen egy 10 filmből álló összeállítás volt.

Ugyancsak e napon a **hegyközszentmiklósi** iskolában farsangi ünnepséget tartottak az I–VIII-as diákok számára. Mint minden évben, most is igyekeztek a gyerekek egyedi jelmezeket alkotni. A bemutatkozást néhányan külön produkcióval vagy néhány soros verssel is feldobták, ami még élvezhetőbbé tette az összehatást.

A farsangi ünnepség azonban nem ért itt véget, ugyanis a díjazás után megérkezett Nagyváradról az **Árkádia Bábszínház**, akik a *Vitéz László* című bábjáték átdolgozott változatát adták elő, *Paprika Jancsi kalandjai* címmel, és nagy sikert elérve a szentmiklósi közönség körében.

✎ **Cseh Tímea**

... és persze Hegyközszentmiklóson is!

Beteggondozás, most már helyben

📍 **Januártól Székelyhídon is működik a szolgáltatás**

Menyhárt Évát kérdeztük, aki jelenleg ezt a munkát végzi Székelyhídon. Éva néni érettségi után két éves egészségügyi képzésen vett részt, 25 éves szakmai tapasztalat áll mögötte.

– **Hogyan értesült a házibeteg-gondozás lehetőségéről?**

– 2009 novemberében a polgármester úr megkeresett abból a célból, hogy szeretne Székelyhídon is beindítani ilyen jellegű szolgáltatást a Caritas Catholicával közösen. Margitán 12 éve, Nagyváradon 15 éve működik ilyen szolgáltatás.

– **Mióta dolgozik azon, hogy Székelyhídon is elinduljon ez a szolgáltatás?**

– Tavaly decemberben jártam először Nagyváradon a Caritas Catolica szervezt által szervezett megbeszélésen. A megbeszélést követően elkezdtem Székelyhídon is a munkát.

– **Miben áll a házibeteg-gondozás?**

– A betegek ellátása magába foglalja a gyógyszerek, receptek kiváltását, vérnyomásmérést, injekciók adását, morfiumbeadást, pelenkázást és ehhez hasonló tevékenységeket.

– **Most milyen betegek vannak?**

– Jelen pillanatban 10 betegem van, változó súlyosságú betegek.

– **Ön szerint szükség van erre a szolgáltatásra?**

– Természetesen. Egy hónapja dolgozom intenzíven, de látom, hogy nagyon nagy szükség van rá mindent. Bár azt tapasztaltam, hogy az emberek nagyon idegenkednek tőle, nem ismerik, nem tudják, miből áll. Mint mindig, az újtól tartanak.

✎ **kérdeztett: Aszalós Tímea**

Várhatóan márciusban nyitják meg a házigondozó-központ irodáját

📍 **A Caritas Catolica sokoldalú szolgáltatásokat fog végezni a betegek otthonában**

* Házigondozás ügyében tartottak megbeszélést a nagyváradai Caritas Catholicától érkezett küldöttséggel Január 27-én a polgármesteri hivatal képviselői.

Béres Csaba polgármester, Rajna József igazgató, Tóth Andrea, a házigondozó program felelőse, a négy hollandiai támogató, Menyhárt Éva asszisztensnő meglátogatták a székelyhídi házigondozó-központ irodáját és márciusra tervezett hivatalos megnyitásáról döntöttek.

A Caritas Catolica segélyszervezet keretén belül 1997 óta működik házigondozás, jelenleg a következő városokban van házigondozó központ: Nagyvárad, Szalonta, Fugyivásárhely, Mihályfalva, Élesd, Margitta.

A következő szolgáltatásokat végzik a betegek otthonában: injekciók, infúziók beadása, sebek, felfekvések kötözése, vérnyomás és vércukorszint mérése, a betegek személyes higiéniájának biztosítása, gyógytorna, vizeletkátéterek felhelyezése, különböző segédeszközök kölcsönzése.

A szolgáltatásaik akkreditálva vannak, szerződésük van a megyei egészségügyi biztosítópénztárral (CAS Bihor). Az egészségügyi biztosító (CAS) által elszámolt szolgáltatásokat a beteg nem fizeti. ✎

A Caritas Catolica küldöttsége az iroda előtt

Bretter-kör felolvasó-délután

Murányi Sándor Olivér, Muszka Sándor, Márkus András

* A kolozsvári Bretter György Irodalmi Kör tagjainak könyvbemutatója, felolvasóestje a székelyhídi Magyar kulturális napok január 24-i zárórendezvénye volt. A Bretter-kör magyar nyelvű irodalmi műhely, alkotói csoportosulás és vitakör, a kolozsvári diákság mindenkori irodalmi fóruma, fő célja az ifjú tehetségek felkutatása és bemutatása.

A székelyhídi estre három író, költő látogatott el: Márkus András, Murányi Sándor Olivér és Muszka Sándor.

A rendezvény résztvevőit köszöntő Béres Csaba polgármester örömet fejezte ki, hogy immár negyedszer fogadhatják a Székelyhídra látogató fiatal tollforgatókat.

Az érdeklődők elsőként a székelyhídi Kisbojtárok furulya és gitárszóport játékeit, énekét hallgathatták meg. A gyerekek előadását követően az kolozsvári irodalmárokké volt a főszerep. Néhány munkájuk felolvasásával a hallgatóság ízelítőt kapott a kortárs irodalom egy szegletéből, az alkotók életrajzából, jövőképeiből. ✎

Székelyhíd az EU-ban

📍 **Három filmet készít a Scola Nostra Egyesület**

* A székelyhídi Scola Nostra Egyesület már másodjára vesz részt európai uniós nemzetközi programban. A pályázó Olaszország másik kilenc országgal van partnerségben (Ausztria, Magyarország, Málta, Németország, Románia, Spanyolország, Svédország, Szlovákia és Szlovénia), melyek közül Romániának a képviselőt Székelyhíd nyerte meg. Az előző évi *Be part of it* projekten felbuzdulva, Olaszország másodjára is pályázatot adott le az *EU Youth in Action* (Fiatalok lendületben) programjához, ezzel megfelelő háttérrel biztosítva az *EU TOO - Young People on Air* programnak.

Miről is szól ez a program? A projekt célja, hogy környezettudatos uniós polgárrá nevelje a fiatalokat, többet megtudva a jelenlegi problémákról, azok orvoslásáról, megoldásáról. A *Young People on Air* (Fiatalok az éterben) projektben 1000 diák vesz részt, minden országból 100 ember, akik négy témában – szegénység és társadalmi kirekesztettség, függőségek, kivándorlás, környezeti kockázatok – kell kutassanak, adatokat gyűjtsenek, hogy a végén elkészítsenek ezekből három filmet.

Mivel a program tavaly tavasszal kezdődött, már az adatgyűjtésen túl vagyunk, bemutatókat, előadásokat tartottunk, programokat szerveztünk, ezeket filmre vettük, megtanultunk videót vágni és most ezekből filmeket készítünk. Egy már megvan, a székelyhídi helyi tévé le is vetítette párszor, ez a környezeti kockázatokról szól. Még készülöben van kettő, a szegénységről és a függőségekről, melyeket ugyancsak levetítenek majd a tévében. Amikor megvoltak az anyagok, megnyugodtunk, hogy a nehezén túl vagyunk, de nagyot tévedtünk. Nem is gondolná az ember, hogy milyen nehéz két óra nyersanyagból fél órányi ütőset összevágni úgy, hogy a lényeg benne legyen. De ennek ellenére nem bántuk meg, hogy belevágtunk, hisz valóban sokat tanulhat az ember egy másfél évig tartó projekt alatt. Ráadásul a lehetőségünk volt egy profi számítógép megvásárlására is, amelyen a videót vágjuk, lehetőségünk van angol nyelvtudásunkat fejleszteni, és még külföldi barátokat is szerezhetünk.

A projekt zárása júniusban lesz az olaszországi Velencében, ahol minden országot két diák és a projektfelelős tanár – tőlünk Egeresi Ingrid angol tanár – képvisel. Ott lehetőségünk lesz levetíteni a filmjeinket, és mi is megnézhetjük a többi kilenc országét, megismerve ezzel, hogy máshol miként vannak jelen ezek a problémák, hogyan próbálják megoldani őket. Nem elhanyagolható még az a tény sem, hogy megismerkedhetünk Velencével, a híres várossal, ahova sokan szívesen elmennének. Ezért sajnálatos, hogy csak három ember mehet, de a költségvetésből csak ennyire futja. De nem baj, hisz az ott szerzett élményeket, tapasztalatokat minden bizonnyal kamatoztatni tudjuk majd itthon is, ezzel is segítve iskolánk, városunk fejlődését.

✎ **Major Lajos**

Ér hangja

Székelyhíd és környéke havilapja.

Kiadja és ingyenesen terjeszti a Pro Székelyhíd Egyesület.

Nyomás: Eden Productions, Nagyvárad

Felelős kiadó: Béres Csaba * Felelős szerkesztő: Aszalós Tímea

Munkatársak: Cseh Tímea, Major Lajos * Lapterv és tördelés: E.

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Săcueni str. Ady Endre nr. 30, e-mail: proszekelyhid@gmail.com

A kiadvány megjelenését támogatta:

Székelyhíd
Város
Polgármesteri
Hivatala